ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1941 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 176

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 81. Περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων εἰς τὴν περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς Νομοθεσίαν. 1
Ν. Δ. 82. Περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων καταστημάτων καὶ γραφείων.... 2
Ν. Δ. 83. Περὶ χορηγήσεως δανείων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν εἰς δικηγόρους μέλη Ἐπαρχιακῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων. 3
Ν. Δ. 84. Περὶ τρόπου ἀποζημιώσεως ἀργοῦντος προσωπικοῦ ἡμερησίων ἐφημερίδων. 4
Ν. Δ. 85. Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῶν ἐλέγχου παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ. 5
Ν. Δ. 86. Περὶ καταργήσεως θέσεων προσωπικοῦ ἐν ὑπηρεσίαις ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 81

Περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων εἰς τὴν περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς Νομοθεσίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου/2 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζει :

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν εἰς σιτηρὰ ἀναγκῶν τῆς Χώρας ἀνατίθεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (ΚΕΠΕΣ) ἡ συγκέντρωσις καὶ ἀγορὰ τῶν πλεονασμάτων τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς κριθῆς, σικάλεως, βρώμης, ἀραβοσίτου καὶ μιγμάτων τῶν προϊόντων τούτων. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5686, ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει, αἱ ἀφορῶσαι τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΚΕΠΕΣ διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ συγκέντρωσιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου, τὴν ἀνάθεσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϊόντος εἰς διαφόρους ἐντολοδόχους καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν βασικῶν τιμῶν ἀγορᾶς τούτου, ἐπεκτείνονται καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀγορὰν καὶ συγκέντρωσιν τῶν λοιπῶν σιτηρῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀγορὰ καὶ συγκέντρωσις ὁσπρίων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους ἑκάστοτε διὰ Συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Τραπέζης ταύτης. Διὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν παραγ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων, ἡ συγκέντρωσις καὶ ἀγορὰ τῶν πλεονασμάτων ἀραβοσίτου, τῆς συγκομιδῆς 1941. Αἱ συμβάσεις αὗται ἀπαλλασσόμεναι τελῶν χαρτοσήμου, προβλέπουσι καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν διαχειριζομένων προϊόντων κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ διάθεσιν τούτων, ὡς εἰδῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους κρατήσεως ἢ δικαιώματος ὑπὲρ οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα πώλησις ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον μεταβίβασις σιτηρῶν ἐν γένει συγκομιδῆς 1941, ἀπὸ μέρους τῶν παραγωγῶν πρὸς πάντα ἕτερον πλὴν τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. καὶ τῶν ἐντολοδόχων της, ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, προκειμένου περὶ ἀραβοσίτου, ἐφ' ὅσον ἡ συγκέντρωσις τοῦ προϊόντος τούτου ἠθέλεν ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν. Ἡ ἐνεχυρίασις ἐπὶ ἐγχωρίων σιτηρῶν ἐπιτρέπεται μόνον παρὰ Τραπέζαις, αἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιοῦν ἀμέσως πᾶσαν σύστασιν ἐνεχύρου πρὸς τὰς διὰ τοῦ ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων ἀποφάσεων, ὁρισθησομένας Ἀρχάς.

2. Οἱ παραγωγοὶ σιτηρῶν ἐν γένει ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσουν εἰς τὴν Κ.Ε.Π.Ε.Σ. ἅπασαν τὴν πλεονάζουσαν ποσότητα τῆς συγκομιδῆς των, μετὰ παρακράτησιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος μέρους διὰ τὰς ἀνάγκας σποράς, ὡς καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος πρὸς διατροφὴν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἢ καὶ τὴν συντήρησιν τῶν κτηνῶν των. Ἡ παράδοσις αὕτη δέον νὰ συντελεσθῇ μέχρι προθεσμίας ὁρισθησομένης ἐνιαίως ἢ κατὰ περιφερείας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον δι' ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ., τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παρατείνεται, εἰς ἅπασας ἢ ὡρισμένας περιπτώσεις, δι' ὁμοίων ἀποφάσεων.

3. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐξακριβώσεως καὶ ἐλέγχου τῆς εἰς σιτηρὰ παραγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου, τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ποσοτήτων τὰς ὁποίας δικαιοῦται νὰ παρακρατήσῃ ἕκαστος παραγωγός, ὡς καὶ ἐκείνων τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κ.Ε.Π.Ε.Σ., ὡς καὶ τὰ συναφῆ μὲ τὴν ἀποδέσμευσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ποσοτήτων, αἵτινες λόγῳ ἀλλοιώσεως δὲν ἠθελον παραληφθῇ ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. Διὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων δύνανται νὰ ληφθῶσι πάσης φύσεως συμπληρωματικὰ μέτρα, ἀποβλέποντα εἰς τὴν πληρεστέραν διασφάλισιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος Νόμου, οἷα ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀποκλειστικῶς διὰ μηχανῶν διενεργείας τοῦ ἀλωνισμοῦ εἰς ὡρισμένας περιφερείας, ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἀλωνισμῶν ἐν γένει, ἡ ἀπαγόρευσις τῶν μεταφορῶν σιτηρῶν κλπ. Ἐπίσης διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων δύνανται νὰ ληφθῶσι μέτρα, ἐπιτρέποντα κατὰ παρέκκλισιν τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τὴν παρὰ τῶν παραγωγῶν ἐκπλήρωσιν ὡρισμένων ὑποχρεώσεών

των (δικαιώματα ἀλωνισμοῦ, ἀλεστικά, ἀμοιβαὶ ἀγροφυλάκων κλπ.) διὰ μεταβιβάσεως σιτηρῶν, ὑφ' οὓς ὅρους, διατυπώσεις καὶ ὑποχρεώσεις, διά τε τοὺς παραγωγοὺς καὶ τοὺς εἰσπράττοντας τὰ δικαιώματα ταῦτα, θέλουσι καθορίσῃ αἱ ἀποφάσεις αὗται. Ὁμοίως δύνανται νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀποβλέποντα εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀνταλλαγῆς ἢ προμηθείας σπόρων, ἀπὸ μέρους τῶν στερουμένων καταλλήλων τοιούτων παραγωγῶν, ὡς καὶ τοιαῦτα ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἀποδέσμευσιν ὡρισμένων ποσοτήτων αἵτινες ἤθελον κριθῇ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐπισιτισμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, τοῦ μὴ παράγοντος σῖτον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατέχοντες σιτηρὰ ἐν γένει ἐκ προηγουμένων ἐσοδείων παραγωγοὶ καὶ μή, ἐξαιρέσει τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. καὶ τῶν ἐντολοδόχων της, τῶν Κρατικῶν ἐν γένει Ἱδρυμάτων καὶ τῶν ἀλευρομύλων, οἵτινες δικαιοῦνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις νὰ ἀλέθουν ἐπὶ ἐμπορίᾳ, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν ταῦτα μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τὸ βραδύτερον εἰς τὰς διὰ τῶν ἐν σέρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀποφάσεων ὁριοθησιμένας Ἀρχάς. Διὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων θέλουσι καθορισθῇ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κατεχόντων τοιαῦτα ἀποθέματα, ἅτινα πάντως, προκειμένου περὶ παραγωγῶν, θὰ χρησιμοποιηθῶσι κατὰ κύριον λόγον παρὰ τούτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς διατροφῆς των, αὐξανομένης ἀντιστοίχως τῆς ὑποχρεώσεώς των πρὸς παράδοσιν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν σιτηρῶν τῆς παραγωγῆς των ἐκ τῆς συγκομιδῆς 1941.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ τιμαὶ ἀγορᾶς τῶν διαφόρων ποιοτήτων σίτου καὶ λοιπῶν σιτηρῶν ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 6195, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει, ἴσαι, ἀνώτεραι ἢ κατώτεραι τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τιμῆς ἀγορᾶς δι' ἕκαστον τῶν σιτηρῶν, κατόπιν κατατάξεως τούτων εἰς κατηγορίας, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει δειγματολογίου τῆς συγκομιδῆς, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βάρους ἑκατολίτρου, ἐν συνδυασμῷ, καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὸν σῖτον, μὲ τὸ εἶδος τούτου (σκληρός, μαλακός, ἡμίσκληρος) ἢ καὶ μὲ τὴν ποικιλίαν.

2. Αἱ τιμαὶ διαθέσεως κατὰ ποιότητας ἁπάντων τῶν σιτηρῶν καθορίζονται ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς δι' ἐκτιμήσεως εἰδικῶν δειγμάτων λαμβανομένων κατὰ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς ἀπὸ τὰς παραδιδομένας μερίδας, τῆς βασικῆς τιμῆς διαθέσεως τούτων, ἐξαιρέσει τοῦ σίτου, περὶ οὗ προβλέπει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος, ὁριζομένης ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κόστους, ἤτοι τῆς τιμῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς προσηυξημένης κατὰ τοὺς προϋπολογιζομένους τόκους χρηματοδοτήσεως καὶ τὰς ἐν γένει δαπάνας μεταφορᾶς, ἀποθηκεύσεως, ἀσφαλίσεως, φόρους κλπ. ἀπὸ τῶν τόπων συγκεντρώσεως μέχρι τῶν κέντρων καταναλώσεως.

3. Δι' ἀποφάσεως τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, θέλουσι καθορισθῇ αἱ ἐκπτώσεις, αἵτινες θὰ ἐνεργῶνται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. παραλαβὴν τῶν σιτηρῶν εἰς βάρος τῶν παραδιδόντων, πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων ἐκ φύρας, λόγῳ περιεκτικότητος εἰς ξένας ὕλας κλπ. ὡς καὶ ἔκπτωσις μέχρι δέκα λεπτῶν κατ' ὀκᾶν πρὸς εἰδικὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰδικοῦ προγράμματος βελτιώσεως τῆς σιτοπαραγωγῆς καὶ καλλιτερεύσεως τῆς ἀμειψισπορᾶς καὶ γενικώτερον διὰ τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου τείνοντος πρὸς οἰκονομικωτέραν καὶ συστηματικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων.

4 Αἱ συγκεντρούμεναι ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. ποσότητες σίτου καὶ λοιπῶν σιτηρῶν μεταφέρονται μερίμνῃ καὶ δαπάναις ταύτης εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς Χώρας, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος προβλεπομένων ἀναγκῶν, διαβιβαζομένου αὐτῇ ἐγκαίρως πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ. Αἱ ἀποθηκευόμεναι εἰς τὰ διάφορα κέντρα ποσότητες διατίθενται ἀκολούθως ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. ἐπὶ τῇ βάσει διατακτικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, καθοριζουσῶν ἀποκλειστικῶς τὰς χορηγητέας εἰς ἕκαστον Ἀλευρόμυλον ἢ ἕτερον ἀγοραστὴν ποσότητας, ἁπάντων τῶν λοιπῶν ζητημάτων διακανονιζομένων ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 5686, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Νόμου 5898, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ τιμαὶ τοῦ δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν ἢ κατόπιν διατακτικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ διατιθεμένου ἐγχωρίου σίτου, νοούμεναι διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐλευθέρου δημοτικοῦ φόρου εἰς ἀποθήκας ἢ ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν ἀγοραστῶν, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε ἀναγνωριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, ἐν τῇ διατιμήσει ἀλεύρων, τιμῆς τσίφ τοῦ συνόλου τῶν ἑκάστοτε χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ Χώρᾳ ἀλλοδαπῶν σίτων πάσης προελεύσεως (χαρμανίου). Ἐπὶ τῆς τιμῆς ταύτης, νοουμένης μὲ τὰς ἀναγνωριζομένας ἐν τῇ διατιμήσει προσαυξήσεις δι' ἔξοδα Τραπέζης καὶ τόκους (Α. Ν. 2074), προστίθενται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ἡ ἐκ τοῦ Δελτίου Α ἢ Β προκύπτουσα ἐπιβάρυνσις τῆς διατιμήσεως καὶ τὸ Δελτίον σταθερᾶς τιμῆς ἄρτου. Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐξευρισκομένης τελικῶς τιμῆς τῶν ἀλλοδαπῶν σίτων προστίθεται ἢ ἀφαιρεῖται ἀκολούθως ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς ἡ διαφορὰ ποιότητος τοῦ ἐγχωρίου, ὡς αὕτη καθορίζεται δι' ἑκάστην διατιθεμένην ποσότητα τοιούτου σίτου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 6195, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν διαφορῶν ποιότητος ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συγκρίνει τὸν ἐγχώριον σῖτον πρὸς τὸν κάτωθι περιγραφόμενον τύπον μαλακοῦ σίτου, ὅστις συμβατικῶς καθορίζεται ὡς ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὴν μέσην ποιότητα τῶν χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ Χώρᾳ ἀλλοδαπῶν σίτων. Βάρος ἑκατολίτρου 79 χιλ)μα, ὑγρασία 12,1)2—13ο)ο περιεκτικότης εἰς πίτυρα 21ο)ο, γλουτένη ἐπαρκής, ἵνα τὰ παραλαμβανόμενα ἄλευρα πληρῶσι τὰ ὑπὸ τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων καθοριζόμενα ὅρια. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐπισιτισμοῦ, μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 6195, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει, δύνανται νὰ μεταβάλλωνται τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τοῦ ὡς ἄνω συμβατικῶς καθορισθέντος τύπου σίτου, εἰς τρόπον ὥστε ὁ τύπος οὗτος νὰ μὴ ἀφίστανται οὐσιωδῶς τῆς μέσης ποιότητος τοῦ συνόλου τῶν χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ Χώρᾳ ἀλλοδαπῶν σίτων.

2. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, λόγῳ ἐξαντλήσεως τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ἀποθεμάτων ἀλλοδαπῶν σίτων, ἡ διατίμησις ἀλεύρων ἤθελε παύσῃ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰς τιμὰς τῶν τελευταίων τούτων, ἡ τιμὴ διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἐννοουμένη πάντοτε διὰ ποιότητα ἰσοδύναμον πρὸς τὸν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβατικὸν τύπον ἀλλοδαπῶν σίτων, θὰ καθορίζηται δι' ἀποφάσεων τῆς ΚΕΠΕΣ ἐγκρινομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐπισιτισμοῦ.

3. Ἡ κατόπιν διατακτικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ παραλαβὴ ἐγχωρίου σίτου ἀπὸ μέρους τῶν Ἀλευροβιομηχανιῶν δύναται νὰ πραγματοποιῆται, ἀποφάσει τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ., ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. εἰδικῶν συμφωνητικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5898, ἀλλὰ διὰ τῆς ἁπλῆς χαρτοσημάνσεως τῶν πρωτοκόλλων παραδόσεως διὰ χαρτοσήμου ἐμπορικῆς κλίμακος.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 22ας Φεβρουαρίου 1940, κατὰ τὰ συναφῶς καθορισθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1940 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐπικυροῦται».

5. Ἐγκρίνονται αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολεμικῆς περιόδου γενόμεναι ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. διαθέσεις σίτου συγκεντρώσεως ταύτης, χρήσεως 1940—41, πρὸς πλήρωσιν ἐκτάκτων ἐπισιτιστικῶν ἀναγκῶν, ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος ὁρισθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ ὑπὸ τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου μὲ τὰς ἀκολούθους ποινάς: α) Πᾶς κάμνων ψευδεῖς δηλώσεις περὶ τῶν κατεχομένων παρ' αὐτοῦ ποσοτήτων σιτηρῶν, ἢ ἐμφανίζων τὰς πρὸς διατροφὴν ἑαυτοῦ καὶ τῶν κτηνῶν του καὶ πρὸς σπορὰν ἀνάγκας του μεγαλυτέρας τῶν πραγματικῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 1000 μέχρι 25.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. β) Πᾶς μὴ παραδίδων ὁλόκληρον τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς του πρὸς τὴν Κ. Ε. Π. Ε. Σ. ἢ καταναλίσκων καὶ διαθέτων ταύτην καθ' οἱονδήποτε τρόπον τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 1000 μέχρις 100.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω ποινάς.

2. Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐκδικάζονται παρὰ τῶν Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 καὶ ἑπόμενα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 382 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρακολούθησις, ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ διοικητικὸς καὶ διαχειριστικὸς ἔλεγχος τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ τῆς Κ.Ε. Π.Ε.Σ. ἀσκεῖται διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Ἱδρυμάτων. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πράξεων τῆς Κ.Ε. Π.Ε.Σ. ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ ἀσκεῖται διὰ τῆς Β' Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλει διαρκέσῃ μέχρι λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. 1941—42.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος. Καθ' ὁμοιον τρόπον δύναται νὰ παρατείνηται ἡ ἰσχύς του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ διὰ τὰς ἑπομένας οἰκονομικὰς χρήσεις τῆς Κ.Ε. Π. Ε. Σ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 82.-

Περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων καταστημάτων καὶ γραφείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἐκδίδομεν τὸ κάτωθι Νομοθετικὸν Διάταγμα, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

1) Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων χρησιμοποιουμένων πρὸς ἐνάσκησιν ἐμπορίου, βιομηχανίας, βιοτεχνίας ἢ ἄλλου τινὸς ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων γραφείων, ἐφ' ὅσον αἱ μισθώσεις αὗται συνωμολογήθησαν πρὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940, τὸ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 καταβαλλόμενον μίσθωμα μειοῦται προκειμένου μὲν περὶ μισθώσεων ρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου κατὰ 25 ο)ο, ἐπὶ πασῶν δὲ τῶν λοιπῶν, ὡς ἀνωτέρω μισθώσεων κατὰ 30 ο)ο, πλὴν τῶν μισθίων ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὡς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἢ ὡς ἰχθυοπωλεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν, ὧν ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος δύναται ν' ἀνέλθῃ μέχρι 50 ο)ο. Ἡ ἀνωτέρω μείωσις τῶν 25 ο)ο καὶ 30 ο)ο διὰ τὰς πόλεις Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Χαλκίδα, Πάτρας, Τρίκκαλα, Καρδίτσαν, Ἰωάννινα, Λάρισαν, Πρέβεζαν, Κέρκυραν, Ἀργοστόλιον, Ζάκυνθον, Φλώριναν, Καστορίαν, Ἔδεσσαν, Ἡγουμενίτσαν, Ληξούριον, Λευκάδα, Ἄρταν, Ἀσπίαν, Τρίπολιν, Ἀταλάντην καὶ Καλάμας ὁρίζεται εἰς 50 ο)ο, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν δυναμένου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, νὰ αὐξήσῃ τοῦτο καὶ μέχρις 60 ο)ο. Συμβάσεις συνομολογηθεῖσαι πρὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940, λήξασαι δὲ καὶ μὴ ρυθμισθεῖσαι συμβατικῶς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐμπίπτουν αὐτοδικαίως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2) Τὸ ποσοστὸν τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 μειώσεως περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν ἐκμισθωτὴς εἶνε μικροϊδιοκτήτης ἢ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν ζώνην τῶν πρόσω ἢ τὴν ἐνεργὸν ἀεράμυναν, ὁ δὲ μισθωτὴς δὲν ὑπηρέτησεν ὡς ἔφεδρος κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν ἢ ὑπηρετήσας δὲν ἀπεμαγρύνθη τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του.

3) Μικροϊδιοκτήτης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται ἐν μὲν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁ εἰσπράττων ἐν συνόλῳ μισθώματα καθαρὰ μέχρι δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) μηνιαίως, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τὸ πολὺ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) μηνιαίως.

Προκειμένου περὶ ἀδιαιρέτου συγκυριότητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ εἰς πάντας τοὺς συγκυρίους καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ ἐξ αὐτῶν ἀναλογοῦν μίσθωμα.

4) Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον ἔνθα τὶς ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα προσδίδον αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 2 Μαΐου 1835 «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων» καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (Pension), τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθωθέντα, ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαί, ἰατρεῖα κλπ. Γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον θεωρεῖται τὸ μίσθιον ἔνθα τὶς ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα οἷον ἰατροῦ, ἀρχιτέκτονος, μηχανικοῦ, δημοσιογράφου, δικηγόρου, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις. Ὡς γραφεῖα θεωροῦνται ἐπίσης τὰ μίσθια, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργῶν, ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν

5) Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων μικτῆς χρήσεως, ἤτοι μισθίων χρησιμοποιουμένων διὰ κατοικίαν ἅμα καὶ κατάστημα ἢ γραφεῖον.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μείωσις ἐπέρχεται διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Μαΐου 1941 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1941 δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς μειώσεως ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παρόντος νὰ παραταθῇ καὶ ἐπέκεινα τῆς ἄνω χρονολογίας.

2) Προκειμένου περὶ ἐφέδρων μισθωτῶν, ὑπηρετησάντων ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ τῇ ἐνεργῷ ἀεραμύνῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μείωσις ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1941.

3) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ μισθώσεων, ἐφ' ὧν τὸ μίσθωμα διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως καθορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀκινήτου δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν», ὡς ἐτροποποιήθη, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ, δύναται νὰ ἀποφαίνηται, μὴ χωρήσασαν τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐδάφ. 3 μείωσιν τοῦ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ πολέμου δὲν ἐπῆλθεν ἀπρόοπτος μεταβολὴ τῶν ἰσυνθηκῶν, δημιουργοῦσα προφανῆ δυσαναλογίαν τοῦ μισθώματος πρὸς τὰς προσόδους ἐκ τῆς ἐν τοῖς ἀνωτέρω μισθίοις ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπῆλθε μὲν τοιαύτη, πλὴν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ πάσης τῆς λοιπῆς ἐν γένει περιουσίας τοῦ μισθωτοῦ, δὲν ὑφίσταται κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς πίστεως ἀδυναμία τοῦ μισθωτοῦ πρὸς καταβολὴν τοῦ μισθώματος ἢ ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις δὲν ἐνδείκνυται αὕτη.

2. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται ἐπίσης νὰ περιορίσῃ τὸ ποσοστὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μειώσεως, ἐὰν κρίνῃ ὅτι δὲν συντρέχουσι ἐξ ὁλοκλήρου αἱ ἐν ἐδαφ. 1 προϋποθέσεις διὰ τὴν καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 καταβαλλομένου μισθώματος.

3. Τὸ τυχὸν καταβληθὲν μίσθωμα ἐπὶ πλέον τοῦ δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 μειωμένου τοιούτου συμψηφίζεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ μελλοντικὰ μισθώματα.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται ὅταν ὁ μὲν ἐκμισθωτὴς δὲν ὑπηρέτησεν ὡς ἔφεδρος ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν, ἀντιθέτως δὲ ὁ μισθωτὴς ὑπηρέτησεν ὡς τοιοῦτος ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀεραμύνῃ.

Ἄρθρον 4.

Προσαρμογὴ μισθώματος.

1. Ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 συνομολογηθεισῶν συμβάσεων θεάτρων καὶ κινηματογράφων ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀκινήτου, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» ὡς ἐτροποποιήθη αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ προσαρμόζει τὸ μίσθωμα εἰς τὸ προσῆκον μέτρον ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, λαμβάνων πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψει, βάσει ἐπισήμων φορολογικῶν στοιχείων τὸ ποσοστὸν καθ' ὃ ἐμειώθησαν αἱ εἰσπράξεις τῶν ἄνω ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐντεῦθεν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ἀντιστοίχων περιόδων τῆς τελευταίας τριετίας, οὕτως ὥστε ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος νὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπελθοῦσαν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὴν διὰ τῆς συμβάσεως τυχὸν καθορισθεῖσαν ῥήτραν αὐξομειώσεως τοῦ μισθώματος κατὰ τὸν ἑκάστοτε ἐκδιδόμενον τιμάριθμον ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Κράτους ἢ κατ' ἄλλον δεκτὸν δείκτην.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ὧν ἀπηγορεύθη ἡ λειτουργία λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν διὰ πράξεως τῆς δημοσίας ἀρχῆς. Διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ μισθώματος λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαι συνθῆκαι καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς καλῆς πίστεως.

Ἄρθρον 5.

Λύσις τῆς μισθώσεως.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀκινήτου, προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 μισθώσεων καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαδικασίαν, δύναται, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, νὰ ἀποφαίνηται τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως διὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον αὐτῆς, ἐὰν ἕνεκα ἀπροβλέπτου μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν, ἐπελθούσης λόγῳ τοῦ πολέμου, ἐπῆλθε προφανὴς δυσαναλογία τοῦ μισθώματος πρὸς τὰς ἐκ τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος προσόδους καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ πάσης τῆς λοιπῆς ἐν γένει περιουσίας τοῦ μισθωτοῦ, ὑφίσταται κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς πίστεως ἀδυναμία τοῦ μισθωτοῦ πρὸς καταβολὴν τοῦ μισθώματος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁ χρόνος τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεώς του καὶ διὰ τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογιακοῦ μηνός.

2. Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ μισθωτῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν ὑπηρετησάντων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀεραμύνῃ ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ἡ λύσις τῆς μισθωτικῆς σχέσεως ἐπέρχεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ἐν παραγράφῳ 1 προϋποθέσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τοιούτου μισθωτοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καθορίζει τὸν χρόνον, ἀφ' οὗ παύουσιν αἱ ἐκ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ, ὅστις πάντως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ μηνός, οὐδὲ μεγαλύτερος τοῦ διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς του.

3. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ὅν μισθωτὴς τοῦ γραφείου ἢ καταστήματος ἦτο μέλος τῆς οἰκογενείας ἐφέδρου δικαιουμένης ἐφεδρικοῦ ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκμισθωταὶ καταστημάτων ἢ γραφείων, ὧν τὸ μίσθωμα ρυθμίζεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἔχουσι παραχωρήσῃ ταῦτα εἰς ὑποθήκην πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰς λίρας Ἀγγλίας ἀπαιτήσεώς της κατ' αὐτῶν, δικαιοῦνται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ νὰ αἰτήσωσι τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν προβαίνει εἰς τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως, μόνον ἐφ' ὅσον, πεισθῇ ὅτι διατηρουμένης τῆς μισθώσεως, ζημιοῦται ὑπερμέτρως ὁ ἐκμισθωτὴς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν μισθωτήν. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του καθορίζει καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ὅπερ ὀφείλει ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸν μισθωτήν. Διατηρουμένης ὅμως τῆς μισθώσεως, λαμβάνει ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψει τὴν τοιαύτην τοῦ μισθίου ἰδιότητα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 1 ἢ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ ἐφέδρων πολεμιστῶν ὑπηρετησάντων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀεραμύνῃ.

Ἄρθρον 7.

Μισθωταὶ ἔφεδροι, ὑπηρετήσαντες κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ τῇ ἐνεργῷ ἀεραμύνῃ δικαιοῦνται νὰ ἀξιώσωσιν ἐν ἀνατρεπτικῇ προθεσμίᾳ τεσσαράκοντα

ήμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὴν ἐπανασύστασιν τῆς συνεπείᾳ τῆς στρατεύσεώς των λυθείσης συμβατικῶς ἢ διὰ μονομεροῦς καταγγελίας ἢ δι' ἐκτελέσεως δικαστικῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως μισθωτικῆς σχέσεως ἐπὶ μισθίων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος. Ἡ μίσθωσις, ἐφ' ὅσον τὸ μίσθιον εἶναι κενὸν ἀναβιοῖ αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς περὶ τούτου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιουμένης δηλώσεως τοῦ μισθωτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐτοῦ, ὅστις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ κατωτέρω ἐδαφίου καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως, ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μισθωτοῦ. Ἐὰν ὅμως τὸ μίσθιον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔχει ἐκμισθωθῇ εἰς τρίτον διὰ κατοικίαν ἢ γραφεῖον, ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπανεγκατάστασίν του ἐν τῷ μισθίῳ ὡς ἄνω ἔφεδρος μισθωτής, λαμβάνων ὁπωσδήποτε γνῶσιν τῆς τοιαύτης τοῦ μισθίου καταστάσεως, δικαιοῦται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δι' αἰτήσεώς του ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐκδικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ὑποχρεωτικῶς δὲ κοινοποιουμένης πρός τε τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ τὸν τρίτον, νὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν τῆς νέας ταύτης μισθώσεως πρὸς ἀνασύστασιν τῆς ἀρχικῆς μετ' αὐτοῦ μισθώσεως. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, πειθόμενος περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν προθέσεων τοῦ αἰτοῦντος μισθωτοῦ, ἀποφαίνεται περὶ τῆς λύσεως τῆς μισθώσεως, τῆς συναφθείσης ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μετὰ τοῦ τρίτου καὶ περὶ ἐπανεγκαταστάσεως τοῦ αἰτοῦντος ἐν τῷ μισθίῳ ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς ἀσχικῆς συμβάσεως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ὁ Πρόεδρος καθορίζει : α') προθεσμίαν πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου ὑπὸ τοῦ τρίτου οὐχὶ μικροτέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ β') τὴν καταβλητέαν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος μισθωτοῦ πρὸς τὸν τρίτον ἀποζημίωσιν, ἥτις περιλαμβάνει μόνον τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν εἰσκομισθέντων ἐν τῷ μισθίῳ πραγμάτων. Ὁ ἐκμισθωτής, καθὼς καὶ ὁ τρίτος, δικαιοῦνται δι' ἐξωδίκου προσκλήσεώς των, κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν λύσαντα τὴν ἀρχικὴν μίσθωσιν ἔφεδρον μισθωτήν, τὸν δικαιούμενον νὰ ἀξιώσῃ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τὴν ἐπανασύστασιν ταύτης, ὅπως ἐκδηλώσῃ οὗτος πρὸς τούτους τὴν περὶ τούτου πρόθεσίν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ὡς ἄνω προσκλήσεως. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταφατικὴ δήλωσις καταργεῖ τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα τοῦ ἐφέδρου μισθωτοῦ. Πᾶσα εἰκονικότης ἐπὶ σκοπῷ καταστρατηγήσεως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ 2 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 50.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 2500)1940 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ καταστημάτων κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μισθίων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὡς παντὸς εἴδους σχολεῖα ἢ φαρμακεῖα.

Ἄρθρον 9.

Διαδικασία.

Πᾶσα διαφορὰ στρεφομένη περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ἀκολουθουμένης τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ' τοῦ 1899 περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

Ἄρθρον 10.

Ἔνδικα μέσα.

1) Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδιδομένων περὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ διαφορῶν ἀποφάσεων τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν συγχωρεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν ἐδικάσθη τις ἀκύρως ἐρήμην. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν, τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως, τὴν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΒΧΗ', ὡς ἐτροποποιήθη.

2) Ἔφεσις κατὰ τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν χωρεῖ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν.

3) Ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρεκτεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΓΨΗ' τοῦ 1911 καὶ 196 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΣΚΕ' τοῦ 1894 καὶ τῶν ἄρθρων 191 καὶ 192 τῆς Κρητικῆς Πολ. Δικονομίας καὶ ἀσκεῖται καὶ δικάζεται κατὰ τὰ λοιπὰ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ ΒΧΗ', ὡς ἐτροποποιήθη, διαδικασίαν παρ' Ἐφέταις.

Ἄρθρον 11.

Κατάργησις ἀποφάσεων ἐξώσεων.

1) Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως ἐκ μισθίων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐδαφ. 3 καὶ ἄρθρον 4 διὰ καθυστέρησιν μισθώματος ἢ διότι εἶχε συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τοῦ μισθώματος, ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἰσχύν, ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἑπομένων ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ μισθωτὴς καταβάλῃ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἅπαντα τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα μισθώματα, ὡς ταῦτα μειοῦνται κατὰ τὸ ὄρθρον 1, τὰ ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς τυχὸν ἐπιδοθείσης ἐπιταγῆς, ἐπιφυλαττομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4.

2) Προκειμένου περὶ ἐφέδρων ὑπηρετησάντων ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ τῇ ἐνεργῷ ἀεσαμύνη, τὰ ὡς ἄνω καταβλητέα μισθώματα καὶ ἔξοδα καταβάλλονται εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις, τῆς α' τούτων καταβαλλομένης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3) Προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν μισθωτῶν τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα παρ' αὐτῶν μισθώματα καὶ ἔξοδα καταβάλλονται εἰς ἓξ μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβαλλομένης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4) Ἡ κατάργησις τῆς ἀποφάσεως ἐπέρχεται ἅμα τῇ καταβολῇ καὶ τῆς τελευταίας δόσεως, τῆς ἰσχύος ταύτης ἀναστελλομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν ἄνω δόσεων.

5) Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ ὀφειλέτου, δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως μετὰ ἢ ἄνευ ὅρων, διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν δόσεως, κατὰ τὰ ἐδάφια 2, 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 12.

Καταβολὴ μισθώματος κατὰ μῆνα.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μισθώσεων, ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς μισθώσεως τὸ μίσθωμα εἶναι καταβλητέον κατὰ διαστήματα μακρότερα τοῦ μηνὸς ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ καταβάλῃ τοῦτο κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 13.

Ὑπομισθώσεις.

1) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑπομισθώσεων ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ὑπεκμισθωτοῦ καὶ ὑπομισθώτου.

2) Ἐὰν τὸ ὑπομίσθωμα μειωθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3, ὁ πρόεδρος, ἐν περιπτώσει αἰτήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 λαμβάνει ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν τὴν μείωσιν τοῦ ὑπομισθώματος.

3) Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μισθώσεων, λυθείσης τῆς μισθώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ περὶ ἀναστολῶν ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως διατάξεις τοῦ δικαιοστασίου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπομισθωτάς.

Ἄρθρον 14.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμεναι μισθωτικαὶ σχέσεις παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31ης Σεπτεμβρίου 1941.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα παραίτησις προηγουμένη τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς προστασίας αὐτοῦ θεωρεῖται καὶ εἶναι ἀνίσχυρος.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τῶν Νόμων 2658 «περὶ καταγγελίας μισθώσεων στρατευθέντων», 2855 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων καταστημάτων καὶ γραφείων», τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2902) 1941 «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ξενοδοχείων ὕπνου», αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2707)1940 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθέντων Διαταγμάτων διέπουσαι τὰς μέχρι 1 Μαΐου 1941 περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου, μισθωτικὰς σχέσεις, ἐφ' ὅσον ἀντιτίθενται εἰς τὰς τοῦ παρόντος, καταργοῦνται. Ἐπίσης αἱ ἐκδοθεῖσαι βάσει αὐτῶν ἀποφάσεις ὡς καὶ αἱ συμβατικῶς ρυθμισθεῖσαι, μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν ὡς ἄνω καταργουμένων νόμων μισθωτικαὶ σχέσεις, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των διὰ τὸ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 83.

Περὶ χορηγήσεως δανείων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν εἰς δικηγόρους μέλη ἐπαρχιακῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἐκδίδομεν τὸ κάτωθι Νομοθετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, ὅπως εἰς τοὺς δικηγόρους μέλη τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας, Ροδόπης, Ἔβρου καὶ Ξάνθης, ὡς καὶ τοὺς Συμβολαιογράφους τῶν αὐτῶν περιφερειῶν, διαμένοντας, λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων εἰς Ἀθήνας καὶ ἔχοντας ἀνάγκην οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, χορηγήσῃ ἐφ' ἅπαξ ἀτομικὰ δάνεια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων κατ' ἄτομον εἰς βάρος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2737)1940 διαθετέου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσοῦ.

2. Τὰ δάνεια τρυτα εἰσὶν ἔντοκα πρὸς 4ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς, οἱ δὲ λοιποὶ ὅροι αὐτῶν κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Κυροῦται ἡ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1941 ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ χορηγήσεως δανείων εἰς δικηγόρους, μέλη Ἐπαρχιακῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων.

2. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ περαιτέρω δάνεια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων πρὸς δικηγόρους μέλη τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Κρήτης, Κερκύρας, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης, διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐπανόδου αὐτῶν εἰς τὰς θέσεις των, ὡς καὶ πρὸς τοὺς Δικαστικοὺς Κλητῆρας τῶν αὐτῶν περιφερειῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 2.000.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου χορηγηθέντα ἢ χορηγηθησόμενα δάνεια εἶναι ὑπεύθυνα ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν ὀφειλετῶν τὰ οἰκεῖα Ταμεῖα Προνοίας διὰ τοὺς δικηγόρους καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων διὰ τοὺς συμβολαιογράφους.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α. Ν. 2889)1941 «περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν στρατευθέντων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπὸ καταβολῆς δικαστικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ἐξόδων», ἀπαλείφεται ἡ φράσις «οἱ δὲ ἐκπροσωποῦντες αὐτοὺς δικηγόροι τῆς καταβολῆς Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 84.

Περὶ τρόπου ἀποζημιώσεως ἀργοῦντος προσωπικοῦ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1) Ἰδιοκτῆται ἡμερησίων ἐφημερίδων, οἵτινες διέκοψαν μετὰ τὴν 8ην Ἀπριλίου τὴν ἔκδοσιν τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ μισθοδοτῶσι τὸ ἀπολυθὲν συντακτικὸν ἢ ἐργατικὸν προσωπικόν των ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ 45 ἡμέρας ἀπὸ τῆς διακοπῆς, τῆς ἀντιμισθίας ταύτης καταβαλλομένης καθ' ἃ χρονικὰ διαστήματα καὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

2) Ἰδιοκτῆται ἡμερησίων ἐφημερίδων, οἵτινες ἤθελον διακόψει ἐφεξῆς τὴν ἔκδοσιν τούτων ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβολήν, ἐφ'

ὅτον τὰ ἐκ τοῦ Νόμου 2112, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, δικαιώματα τῶν συντακτῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ ὑπολείπονται τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθοριζομένων.

3) Τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω προσωπικὸν δικαιοῦται περαιτέρω εἰς ἀντιμισθίαν ἑτέρων 45 ἡμερῶν καταβαλλομένων καθ' ἃ καὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως χρονικὰ διαστήματα ἐξ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τηρουμένου ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων. Τὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ καὶ διοικεῖ τοῦτο κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ κανονισμοῦ καταρτιζομένου παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας.

Πόρος τοῦ ἐν λόγῳ εἰδικοῦ ἀνεξαρτήτου λογαριασμοῦ εἶναι ἡ εἰσφορὰ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, τὸ ποσοστὸν τῆς ὁποίας ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δύναται δὲ νὰ εἰσπραχθῇ ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως καταβολῆς ἐντὸς προθεσμίας ὁρισθησομένης διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας.

4) Ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀντιμισθίας παύει καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 90 ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιοῦχος ἀνέλαβεν ἄλλην ἐργασίαν ἢ καίτοι προσφερθείσης ἐργασίας συμφώνου μὲ τὰς δεξιότητας, τὴν μόρφωσιν ἢ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν αὐτοῦ ἀντὶ εὐλόγου ἀντιμισθίας, ἀδικαιολογήτως παρέλειψε νὰ ἀποδεχθῇ ταύτην.

5) Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς καὶ τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένων, διακοψασῶν τὴν ἔκδοσιν τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, καταβολῆς ἀποδοχῶν 45 ἡμερῶν, αὗται καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς βάρος τῆς παρ' αὐτῷ κατατεθειμένης κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τοῦ Α. Νόμου 1092 τοῦ 1938 ἐγγυήσεως ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς βάρος τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης συνωδὰ τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις τοῦ Ἀν. Νόμου 1092.

6) Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης πραγματικῆς ἀδυναμίας περὶ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 45 ἡμερῶν, εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἰδιοκτήτου ἐφημερίδος ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται παρὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Ταμείων, εἰς βάρος τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, προικοδοτουμένου ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας διὰ δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει Διατάγματος, καθορίζοντος τοὺς ὅρους καὶ λεπτομερείας τῆς χορηγήσεως τούτων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀνεξαρτήτου λογαριασμοῦ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὑποχρέους τῆς μελλοντικῆς ἀποτίσεως τῆς ὀφειλῆς ταύτης.

7) Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐκδιδομένων ἐπιχορηγήσει τοῦ Κράτους ἡ καταβολὴ τῶν ἀποδοχῶν τῶν 90 ἡμερῶν γενήσεται εἰς βάρος ἐγγραφησομένης εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας, τὰ τοῦ ποσοῦ δὲ καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ συντακτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ μόνον ὁσάκις συντρέχει ἀξιόποινος πρᾶξις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Νόμου 2112.

Ἀπολύσεις ἢ περικοπὴ ἀποδοχῶν ἢ ἡμερομισθίων γενόμεναι παρὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν εἶναι ἄκυροι καὶ ἐὰν ἔτι ἐγένετο πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, πάντως μετὰ τὴν 8ην Ἀπριλίου 1941.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα ἐφεξῆς ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ὑποχρεοῦται νὰ συγκροτῇ τὸ ἐν γένει προσωπικὸν αὐτῆς κατὰ ποσοστὸν 50 ο/ο τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀργοῦντος προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Πᾶς ἰδιοκτήτης παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρεῖται τῇ ἐγκλήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—50.000 ἢ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν καὶ εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ πολλαπλασιάζεται τοσάκις, ὅσα εἶναι τὰ πρόσωπα εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τ' ἀνωτέρω καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 85.

Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῶν ἐλέγχου παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἐκδίδομεν τὸ κάτωθι Νομοθετικὸν Διάταγμα, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἔλεγχον ἁπασῶν τῶν διοικητικῆς, συμβατικῆς καὶ διαχειριστικῆς φύσεως πράξεων τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου τούτων ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὴν κηδεμονίαν αὐτῶν διατελούντων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἀσκούντων ἢ μὴ διοίκησιν, Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ παραχωρηθεισῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, δύναται ἕκαστος τῶν Ὑπουργῶν ἐν τῇ ἁρμοδιότητι αὐτοῦ νὰ συνιστᾷ Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἀνωτέρω ἐλέγχου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ οὖσα τριμελὴς συγκροτεῖται ἐκ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἰδίᾳ οἰκονομικῶν, στρατιωτικῶν ἢ τραπεζιτικῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, οἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐλέγχου ἀπαλλάσσονται τῆς ἀσκήσεως τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων περιοριζόμενοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ἀνατιθέμενον αὐτοῖς ἔλεγχον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἔλεγχος ἐνεργηθήσεται κατὰ χρῆσιν οἰκονομικὴν ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 μέχρι καὶ τῆς 29 Ἀπριλίου 1941, οὗτινος τὸ πόρισμα θέλει ὑποβληθῇ διὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουρ-

γῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων κυρώσεων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὸν ἐμπεριστατωμένον ὡς ἄνω ἔλεγχον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ καὶ ἀνακριτικὰ καθήκοντα, ὑποχρεοῦται δέ, εἰς ἣν περίπτωσιν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἤθελεν ἀποκαλύψει ὅτι διεπράχθησαν ἀδικήματα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Ὀργανισμῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν ἀσκεῖται ὁ ἔλεγχος, νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν πρὸς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα κατὰ τῶν ὑπευθύνων καὶ τῶν συναιτίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς γενόμεναι τυχὸν πράξεις τῶν Ὑπουργῶν σχετικαὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος θεωροῦνται καὶ εἶναι ἔγκυροι, ἀφ' ἧς ἐγένοντο.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Δ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

---

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 86 περὶ 22/26 Μαΐου 1941 (ΦΕΚ. 176)

Περὶ καταργήσεως θέσεων προσωπικοῦ ἐν ὑπηρεσίαις ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζει :

Ἄρθρον 1.

1. Καταργεῖται τὸ ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488) 1938 Ἀναγκ. Νόμου, ἱδρυθὲν Γραφεῖον Ὑπουργοῦ, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀντιστοιχοῦσα θέσις προϊσταμένου τοῦ Γραφείου τούτου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

2. Αἱ ἁρμοδιότητες τοῦ καταργουμένου Γραφείου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τούτου, αἱ ὁριζόμεναι ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 20)23 Μαρτίου 1939 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488)1938 Ἀναγκ. Νόμου κλπ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 13)24 Αὐγούστου 1939, κατανέμονται, διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν καὶ τὰς οἰκείας, λόγῳ συναφείας ἀντικειμένων καὶ γενικῆς ἁρμοδιότητος, Διευθύνσεις καὶ Τμήματα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488)38 Ἀναγκ. Νόμου συσταθεῖσα θέσεις ἑνὸς γραμματέως α' τάξεως διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀντ' αὐτῆς καθίσταται θέσει γραμματέως β' τάξεως, ἐπαναφερομένης καὶ κατὰ τὰ λοιπά, ἐν πλήρει ἰσχύϊ τῆς σχετικῆς γενικῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2494 ἔτους 1920 Νόμου «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 3326 τοῦ ἔτους 1925.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΗΜΗΤΡΟΣ, Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου